

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 21ης Νοεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-39/90 R,

NV Samenwerkende Elektriciteits-produktiebedrijven, με έδρα το Arnhem (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους M. Van Empel και O. W. Brouwer, δικηγόρους Άμστερνταμ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Loesch, 8, rue Zithe,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. J. Drijber, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guido Berardis, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1990, σχετικής με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 11, εδάφιο 5, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962 (IV/33.539-SEP/Gasunie),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Σεπτεμβρίου 1990, η εταιρία NV Samenwerkende Elektriciteitsproduktiebedrijven (εφεξής: SEP) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1990, σχετικής με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 11, εδάφιο 5, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962 (IV/33.539-SEP/Gasunie).
- 2 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η προσφεύγουσα υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης απόφασης.
- 3 Η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 11 Οκτωβρίου 1990. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στις 24 Οκτωβρίου 1990.
- 4 Προτού εξαταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, είναι σκόπιμο να υπομνηστεί συνοπτικώς το ιστορικό της υποθέσεως και, ιδίως, τα διάφορα πραγματικά περιστατικά που ώθησαν την Επιτροπή να εκδώσει την απόφαση της 2ας Αυγούστου 1990, περί παροχής πληροφοριακών στοιχείων, την αναστολή εκτελέσεως της οποίας ζητεί η αιτούσα.
- 5 Η SEP αποτελεί όμιλο τεσσάρων επιχειρήσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, η δραστηριότητα των οποίων συνίσταται στη δημόσια ηλεκτροδότηση των Κάτω Χωρών. Η εταιρία NV Nederlandse Gasunie (εφεξής: Gasunie) κατέχει εκ των πραγμάτων το μονοπώλιο στην προμήθεια φυσικού αερίου στις Κάτω Χώρες. Η SEP και η Gasunie συνήσαν συμφωνία περί του τρόπου εναρμονίσεώς τους ενόψει ενδεχομένων προμηθειών αερίου. Η συμφωνία αυτή φέρει την επωνυμία « Κώδικας Συνεργασίας SEP-Gasunie » (εφεξής: Κώδικας Συνεργασίας).

- 6 Περὶ τα τέλη του 1989, αφού περιήλθε σε γνώση των υπηρεσιών της Επιτροπής ότι η εταιρία SEP συνήψε ορισμένες νέες συμφωνίες με την Gasunie, οι υπηρεσίες αυτές κίνησαν διαδικασία διοικητικής εξετάσεως για το ενδεχόμενο ασυμβιβάστου των εν λόγω συμφωνιών προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΟΚ και ιδίως προς το άρθρο 85 αυτής.
- 7 Με έγγραφο της 6ης Μαρτίου 1990, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τη SEP πληροφοριακά στοιχεία δυνάμει του άρθρου 11, εδάφιο 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, εφεξής: κανονισμός 17). Το αίτημα αυτό αποσκοπούσε στην κοινοποίηση ορισμένων εγγράφων και συγκεκριμένα, πέραν του Κώδικα Συνεργασίας μεταξύ SEP και Gasunie και των εγγράφων σχετικά με τις διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν, της αρχικής συμβάσεως προμηθείας αερίου που συνήψε προηγουμένως η SEP με τη νορβηγική επιχείρηση Statoil, καθώς και της ανταλλαγείσας σχετικής αλληλογραφίας, και των στοιχείων των σχετικών με τον ρόλο που διαδραμάτισε το Ολλανδικό Δημόσιο στη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ SEP και Gasunie.
- 8 Με το έγγραφο αυτό η Επιτροπή υποστήριξε ότι ο Κώδικας Συνεργασίας μπορούσε να επηρεάσει τη σύμβαση για την προμήθεια αερίου που συνήψε η SEP με τη Statoil, στον βαθμό που συμφωνήθηκε ότι η SEP θα ανεφοδιαζόταν πρωτίστως από την Gasunie, ενώ, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία οι τιμές δεν θα τη συνέφεραν, θα διέθετε τη δυνατότητα διαπραγματεύσεως με αλλοδαπούς προμηθευτές. Κατά την άποψη της Επιτροπής, με τα αιτούμενα πληροφοριακά στοιχεία θα μπορούσε να «εκτιμήσει το συμβιβαστό της εν λόγω συμφωνίας (των εν λόγω συμφωνιών) προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΟΚ, ιδίως προς το άρθρο 85 αυτής, εν γνώσει όλων των πραγματικών περιστατικών και με πλήρη επίγνωση της οικονομικής αλληλεξαρτήσεώς τους».
- 9 Με έγγραφο της 9ης Απριλίου 1990, η SEP απέστειλε στην Επιτροπή αντίγραφο του Κώδικα Συνεργασίας που είχε συνάψει με την Gasunie, όπως είχε διαμορφωθεί εν τω μεταξύ οριστικά, καθώς και παλαιότερο σχέδιο συμφωνίας. Πάντως, η SEP αρνήθηκε να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα λοιπά από τα αιτηθέντα πληροφοριακά στοιχεία με το αιτιολογικό ότι η σύμβαση που συνήψε με τη Statoil ήταν άσχετη προς τον Κώδικα Συνεργασίας και ότι το Ολλανδικό Δημόσιο δεν είχε διαδραματίσει κανένα ρόλο στην υιοθέτηση του εν λόγω Κώδικα Συνεργασίας με την Gasunie, ενώ δεν υπήρξε ούτε ανταλλαγή σχετικής αλληλογραφίας.

- 10 Στη συνέχεια, η Επιτροπή απέστειλε στις 23 Απριλίου 1990 νέο έγγραφο προς την αιτούσα, υπενθυμίζοντας την προηγούμενη αίτησή της για παροχή πληροφοριακών στοιχείων. Η SEP απάντησε στο εν λόγω έγγραφο την 1η Μαΐου 1990, γνωστοποιώντας στην Επιτροπή ότι δεν αντιλαμβάνόταν γιατί έπρεπε να τροποποιήσει τις απόψεις που εξέφρασε με το έγγραφο της 9ης Απριλίου 1990.
- 11 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή κάλεσε, με απόφαση της 2ας Αυγούστου 1990, την αιτούσα να της διαβιβάσει εντός προθεσμίας δέκα ημερών την αρχική σύμβαση περί προμηθείας αερίου που είχε συνάψει η SEP με τη Statoil, καθώς και τη σχετική αλληλογραφία.
- 12 Μετά την έκδοση της επίδικης απόφασης της Επιτροπής, η αιτούσα ζήτησε, με έγγραφο της 16ης Αύγουστου 1990, συνάντηση με τον C.-D. Ehlermann, Γενικό Διευθυντή της ΓΔ IV, προκειμένου να του εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει το κείμενο της συμβάσεως για την προμήθεια αερίου που είχε συνάψει με τη Statoil. Με την ευκαιρία αυτή επαναβεβαίωσε ότι ήταν εξαιρετικά σημαντικό για την ίδια να τηρήσει αυστηρώς τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της συμβάσεως έναντι των τρίτων.
- 13 Επειδή η Επιτροπή απάντησε με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 1990 ότι δεν ήταν διατεθειμένη να συζητήσει με τη SEP και ότι εν πάση περιπτώσει, ενόψει της υποχρεώσεώς της περί τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της συμβάσεως με τη Statoil δεν δικαιολογούσε την άρνηση κοινοποίησεως της εν λόγω συμβάσεως στην Επιτροπή, με το από 12ης Σεπτεμβρίου 1990 έγγραφο του δικηγόρου της, η SEP γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι το ζήτημα του εμπιστευτικού χαρακτήρα ετίθετο όσον αφορά τη δυνατότητα των κρατών μελών να έχουν πρόσβαση στη σύμβαση με τη Statoil, δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 17, προτείνοντάς της, συνακόλουθα, να λάβει γνώση της συμβάσεως υπό τον όρο να μη κρατήσει αντίγραφο της, προκειμένου να καταστεί δυνατό και στην ίδια να διαπιστώσει ότι η σύμβαση δεν ήταν απαραίτητη για την εκτίμηση του Κώδικα Συνεργασίας με την Gasunie.
- 14 Με έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1990, η Επιτροπή απέρριψε την πρόταση αυτή, υπενθυμίζοντας ιδίως ότι το άρθρο 10 της παρέχει επαρκή εξουσία εκτιμήσεως, ώστε να μη κοινοποιεί ορισμένα έγγραφα στα κράτη μέλη, και ότι, αν η σύμβαση με τη Statoil δεν είχε επηρεαστεί από τον Κώδικα Συνεργασίας, δεν έβλεπε κανένα λόγο για τη διαβίβασή της στις αρμόδιες αρχές.

Σκεπτικό

- 15 Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Πρωτοδικείο δύναται, στις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιόν του, να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 16 Το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου — που εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, έως ότου τεθεί σε ισχύ ο δικός του κανονισμός διαδικασίας, δυνάμει του άρθρου 11, τρίτο εδάφιο, της προαναφερθείσας αποφάσεως του Συμβουλίου — προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, το αιτούμενο προσωρινό μέτρο. Τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας.
- 17 Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, για να στηρίξει το αίτημά της, ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1990, παραβιάζει το άρθρο 11 του κανονισμού 17 υπό την έννοια ότι η σύμβαση για την προμήθεια αερίου που συνήψε με τη Statoil και η ανταλλαγή της σχετικής αλληλογραφίας δεν αποτελούν αναγκαίες πληροφορίες κατά την εν λόγω διάταξη.
- 18 Επιπλέον, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής είναι τέτοιας φύσεως ώστε να της προκαλεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, επειδή η Επιτροπή υποχρεούται να διαβιβάσει άρραυτα τη σύμβαση στα κράτη μέλη, σύμφωνα προς την κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 διαδικασία. Κατά την αιτούσα, η κοινοποίηση ενός τέτοιου εγγράφου, το οποίο περιέχει σημαντικά στοιχεία επιχειρηματικής φύσεως που εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο, προς τα κράτη μέλη και ειδικότερα προς το Ολλανδικό Δημόσιο, το οποίο κατέχει το 50 % των μετοχών της εταιρίας Gasunie, συνιστά για την αιτούσα πολύ σοβαρό μειονέκτημα στις μελλοντικές διαπραγματεύσεις της με το Ολλανδικό Δημόσιο (μέσω της Gasunie) ή με άλλα κράτη μέλη που προμηθεύουν αέριο (περιλαμβανομένων των επιχειρήσεων των οποίων είναι κύριοι), εφόσον τα κράτη αυτά θα ήταν σε θέση να γνωρίζουν τους όρους πωλήσεως που συμφωνήθηκαν μεταξύ της SEP και της Statoil.

- 19 Η Επιτροπή, εξάλλου, θεωρεί ότι στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων δεν πληρούται η προϋπόθεση της υπάρξεως « *fumus boni iuris* » και ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η προσβαλλομένη απόφαση μπορεί να της προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.
- 20 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 1989, *Orkem* κατά Επιτροπής, σκέψη 15 (374/87, Συλλογή 1989, σ. 3283), « στην Επιτροπή εναπόκειται η εκτίμηση του αν μια πληροφορία είναι απαραίτητη προκειμένου να διακριβώσει παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού ... Η Επιτροπή μπορεί νομίμως να θεωρήσει απαραίτητο να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες που να της παράσχουν τη δυνατότητα να διαπιστώσει με μεγαλύτερη ακρίβεια την έκταση της παραβάσεως και να καθορίσει τη διάρκειά της ή την ταυτότητα των εμπλεκομένων επιχειρήσεων ».
- 21 Καίτοι εναπόκειται στην Επιτροπή να εκτιμήσει αν συγκεκριμένη πληροφορία της είναι απαραίτητη προκειμένου να της παράσχει τη δυνατότητα να διαπιστώσει παράβαση των κανόνων περί ανταγωνισμού, η εκτίμηση της ανάγκης αυτής, πάντως, υπόκειται στον έλεγχο του Πρωτοδικείου.
- 22 Μολονότι ο έλεγχος αυτός δεν μπορεί να γίνει στην παρούσα διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων αλλά στη διαδικασία της κύριας δίκης, το διατάσσον τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστήριο πρέπει να ελέγξει αφενός αν τα αιτηθέντα από την Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία υπερβαίνουν προδήλως το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της αναγνωρίζονται με τον κανονισμό 17 και αφετέρου αν οι προβαλλόμενοι από την αιτούσα λόγοι δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση της αναστολής εκτέλεσεως της αποφάσεως της Επιτροπής.
- 23 Υπό την έννοια αυτή, μολονότι, εκ πρώτης όψεως, τα αιτούμενα εκ μέρους της Επιτροπής πληροφοριακά στοιχεία δεν φαίνεται να εκφεύγουν από το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της αναγνωρίζονται με τον κανονισμό 17, οι προβαλλόμενοι από την αιτούσα λόγοι δεν φαίνεται περαιτέρω ότι πρέπει να θεωρηθούν ως προδήλως αβάσιμοι και δεν καθιστούν, συνακόλουθα, αφεαυτών δυνατή την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 24 Πρέπει, επομένως, να διερευνηθεί αν η διατήρηση σε ισχύ της αποφάσεως της Επιτροπής μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας είναι ικανή να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στην αιτούσα, λαμβάνοντας υπόψη ότι η επίδικη σύμβαση θα μπορούσε να γνωστοποιηθεί στα κράτη μέλη και ειδικότερα στις Κάτω Χώρες.

- 25 Όπως προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, « η Επιτροπή διαβιβάζει αμελλητί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αντίγραφο των αιτήσεων και των κοινοποιήσεων καθώς και τα σπουδαιότερα έγγραφα τα οποία της απευθύνονται για τη διαπίστωση παραβάσεων των διατάξεων του άρθρου 85 ή του άρθρου 86 της Συνθήκης... ».
- 26 Πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι, με εξαίρεση τις αιτήσεις και τις κοινοποιήσεις, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να διαβιβάζει στα κράτη μέλη κανένα άλλο έγγραφο που της απευθύνεται για τη διαπίστωση παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 85 ή 86, εκτός από τα « σπουδαιότερα έγγραφα » αποκλειστικά και μόνο.
- 27 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, σε περίπτωση που η διαβίβασή τους είναι υποχρεωτική, τα εν λόγω έγγραφα πρέπει να διαβιβάζονται αποκλειστικά και μόνο στις « αρμόδιες αρχές » των κρατών μελών.
- 28 Προτού διαβιβάσει την επίδικη σύμβαση στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει ότι η συγκεκριμένη σύμβαση αποτελεί ένα από τα « σπουδαιότερα έγγραφα » που της απευθύνθηκαν στο πλαίσιο της έρευνάς της. Μόνον όταν περιέχει στοιχεία σημαντικά στο πλαίσιο έρευνας για τη διαπίστωση παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού, το έγγραφο θεωρείται ένα από τα « σπουδαιότερα έγγραφα » που η Επιτροπή οφείλει, συνεπώς, να διαβιβάσει στις αρμόδιες εθνικές αρχές.
- 29 Αλλά, ακόμη και αν αποδεικνυόταν ότι έτσι συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, τούτο δεν σημαίνει ότι δεν προστατεύεται επαρκώς το επαγγελματικό απόρρητο των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων. Πράγματι, το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 ορίζει ότι « υπό την επιφύλαξη των άρθρων 19 και 21, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και οι υπάλληλοί τους και τα άλλα όργανα υποχρεούνται να μην κάνουν χρήση των πληροφοριών, τις οποίες συνέλεξαν κατ' εφαρμογήν του παρόντος κανονισμού και οι οποίες, λόγω της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο ». Επιπλέον, το αυτό άρθρο 20, παράγραφος 1, προβλέπει ότι « οι πληροφορίες οι οποίες συνέλεγησαν... δύνανται να χρησιμοποιηθούν μόνον για το σκοπό για τον οποίον εξητήθησαν ».

- 30 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι όχι μόνο η Επιτροπή αλλά και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Ειδικότερα, η αρμόδια αρχή κράτους μέλους προς την οποία η Επιτροπή διαβιβάζει, δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 17, έγγραφο που περιέχει απόρρητα στοιχεία μιας επιχειρήσεως δεν έχει την δυνατότητα να το διαβιβάσει σε άλλη εθνική αρχή ούτε να το χρησιμοποιήσει για σκοπό άλλο από εκείνο της έρευνας που διεξάγει, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή.
- 31 Η προστασία του νομίμου συμφέροντος της SEP για μη κοινολόγηση των επαγγελματικών απορρήτων που περιέχονται στη σύμβαση με τη Statoil διασφαλίζεται, συνεπώς, επαρκώς με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 10 και 20 του κανονισμού 17, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η απόφαση της Επιτροπής ενδέχεται να ακυρωθεί στη συνέχεια, στο πλαίσιο της διαδικασίας της κυρίας δίκης.
- 32 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι, ακόμη και αν η εν λόγω σύμβαση — το περιεχόμενο και η σημασία της οποίας στο πλαίσιο της διεξαγομένης από την Επιτροπή έρευνας δεν είναι γνωστά στο Πρωτοδικείο — διαβιβάστηκε πράγματι στις αρμόδιες εθνικές αρχές, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, να λάβει μέτρο αναστολής εκτελέσεως της διαβιβάσεώς της, χωρίς να προδικάσει με τον τρόπο αυτό ενδεχόμενη παραβίαση στο μέλλον, εκ μέρους των οικείων εθνικών αρχών, των υποχρεώσεων που υπέχουν από το άρθρο 20 του κανονισμού 17.
- 33 Συνεπώς, η εκ μέρους της Επιτροπής ενδεχόμενη κοινοποίηση της επίδικης σύμβασης στις αρμόδιες εθνικές αρχές κράτους μέλους δεν φαίνεται ότι είναι ικανή να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στην αιτούσα.
- 34 Από τις προηγηθείσες σκέψεις προκύπτει ότι δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις για τη χορήγηση του αιτουμένου προσωρινού μέτρου και ότι, συνακόλουθα, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1990.**
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 21 Νοεμβρίου 1990.

Ο γραμματέας

H. Jung

Ο πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça